

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 6ης Νοεμβρίου 1991 *

Στην υπόθεση T-33/90,

Charlotte von Bonkewitz-Lindner, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Στρασβούργου, εκπροσωπούμενη από τον R. P. Schmidt, δικηγόρο Trier, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο R. Lutgen, 2 A, place de Paris,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τους Jorge Campinos, juriconsulte, και Manfred Peter, προϊστάμενο υπηρεσίας, επικουρούμενους από τον A. Bonn, δικηγόρο Λουξεμβούργου τον οποίο διόρισε και αντίκλητο, 22, Côte d' Eich,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο, πρώτον, να υποχρεωθεί το Κοινοβούλιο να τροποποιήσει την έκθεση βαθμολογίας της προσφεύγουσας, όπως αυτή καταρτίστηκε για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1987 μέχρι 1ης Ιανουαρίου 1989· δεύτερον, να ακυρωθεί το υπηρεσιακό σημείωμα της 2ας Οκτωβρίου 1989, με το οποίο ο προϊστάμενος τμήματος της προσφεύγουσας της αφείρεσε ορισμένα από τα καθήκοντά της· τρίτον, να ακυρωθεί το υπηρεσιακό σημείωμα της 31ης Ιανουαρίου 1990, με το οποίο ο ίδιος προϊστάμενος υπηρεσίας της ανέθεσε νέα καθήκοντα· τέταρτον, να υποχρεωθεί το Κοινοβούλιο να αποζημιώσει την προσφεύγουσα για την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που υπέστη,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους X. Γεραρή, Πρόεδρο, A. Saggio και K. Lenaerts, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 27ης Ιουνίου 1991,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της προσφυγής

- 1 Η προσφεύγουσα άρχισε να εργάζεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (στο εξής: Κοινοβούλιο) από την 1η Σεπτεμβρίου 1977 ως έκτακτος υπάλληλος πριν διοριστεί, την 1η Οκτωβρίου 1977, δόκιμος υπάλληλος με βαθμό C 3, κλιμάκιο 3, και μονιμοποιηθεί, στον βαθμό αυτό, την 1η Απριλίου 1978.
- 2 Κατόπιν επιτυχούς συμμετοχής της στον εσωτερικό διαγωνισμό B/141, η προσφεύγουσα διορίστηκε, με απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 1983, η οποία ίσχυσε αναδρομικά από την 1η Οκτωβρίου 1983, υπάλληλος της κατηγορίας B με βαθμό B 5. Η πράξη διορισμού αναφερόταν — καταφανώς πεπλανημένως όπως η προσφεύγουσα αναγνώρισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση — στην ανακοίνωση κενής θέσεως 4144.
- 3 Στις 9 Νοεμβρίου 1983, ο αρμόδιος προϊστάμενος τμήματος ανέθεσε εγγράφως στην προσφεύγουσα τα καθήκοντά της. Στο εν λόγω υπηρεσιακό σημείωμα αναφέρονται ιδίως τα ακόλουθα:

« 1) *Οργάνωση επισκέψεων ομάδων στο Στρασβούργο*

- α) Η von Bonkewitz αναλαμβάνει όλη τη σχετική αλληλογραφία, οφείλει δε να ταχυδρομεί αμέσως τις σχετικές απαντήσεις. Είναι υπεύθυνη για τη μακροπρόθεσμη κατανομή των ομάδων επισκεπτών στις διάφορες εβδομάδες συνόδου. Προβαίνει στον προσωρινό καθορισμό των εβδομάδων υποδοχής των διαφόρων ομάδων. Τα σχετικά έγγραφα θα υπογράφονται από εμένα πριν αποσταλούν ταχυδρομικά.

2) *Οργάνωση επισκέψεων ομάδων στο Λουξεμβούργο*

Λόγω του φόρτου εργασίας της Η., η von Bonkewitz αναλαμβάνει το έργο της εξυπη-
ρετήσεως των ομάδων επισκεπτών γερμανικής γλώσσας στο Λουξεμβούργο.

Αναλαμβάνει τη διεκπεραίωση της αλληλογραφίας, προετοιμάζει το ενημερωτικό
υλικό, έρχεται σε επαφή με τα διάφορα παρεμβαλλόμενα πρόσωπα, διασφαλίζει μαζί
με την D. τον γενικό συντονισμό και προετοιμάζει τις αποφάσεις σχετικά με την ανά-
ληψη των διαφόρων δαπανών.

3) *Λογιστική*

Μετά την εκ μέρους της Η. κατάρτιση των αποφάσεων για την ανάληψη των δαπανών
όσον αφορά τους επισκέπτες στο Στρασβούργο, η von Bonkewitz αναλαμβάνει την
τήρηση της σχετικής με τις ομάδες στο Στρασβούργο και το Λουξεμβούργο λογιστικής
και υποβάλλει κάθε μήνα έκθεση στον προϊστάμενο του τμήματος. »

- 4 Με υπηρειακό σημείωμα της 24ης Ιανουαρίου 1984, η προσφεύγουσα ορθώς τοποθε-
τήθηκε στη θέση του διοικητικού ελεγκτή (σταδιοδρομία Β 5/4) για την οποία είχε
υποβάλει υποψηφιότητα (ανακοίνωση κενής θέσεως 4143). Τα σχετικά με τη θέση
αυτή καθήκοντα περιγράφονταν ως εξής:

« Εκτέλεση τρεχουσών εργασιών εφαρμογής και παισιώσεως, συνεπαγομένων ιδίως:

— την αποστολή της αλληλογραφίας,

— τον προγραμματισμό των επισκέψεων ομάδων (ημερομηνίες, ώρες, διεξαγωγή, ενη-
μερωτικές ομιλίες, κ.λπ.),

— την από πρακτική άποψη οργάνωση της υποδοχής στο Στρασβούργο και το Λουξεμβούργο,

— τον υπολογισμό των σχετικών αποζημιώσεων. »

- 5 Η προσφεύγουσα προήχθη στον βαθμό Β 4 με απόφαση που ίσχυσε από την 1η Απριλίου 1984.
- 6 Στις 4 Φεβρουαρίου 1986, ο προϊστάμενος κατένευε γραπτώς την εργασία του τμήματός του που είχε σχέση με τον προγραμματισμό των επισκέψεων ομάδων στο Λουξεμβούργο. Με το εν λόγω υπηρεσιακό σημείωμα, το οποίο αποτελείται από επτά σημεία, ανατέθηκαν στην προσφεύγουσα ορισμένα καθήκοντα που είχαν σχέση ειδικώς με την οργάνωση επισκέψεων ομάδων γερμανικής γλώσσας (σημεία 1 και 3) καθώς και άλλα καθήκοντα που αφορούσαν γενικότερα την οργάνωση επισκέψεων ομάδων κάθε γλώσσας.
- 7 Την 1η Απριλίου 1988 διορίστηκε νέος προϊστάμενος του τμήματος.
- 8 Στις 8 Ιουνίου 1988, η προσφεύγουσα απηύθυνε στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) αίτηση περί αναβαθμίσεως, αναδρομικώς από την 1η Απριλίου 1986, της θέσεώς της στον βαθμό 3 της κατηγορίας Β. Την αίτηση αυτή αιτιολόγησε επικαλούμενη τις δραστηριότητές της σε σχέση με τις ομάδες επισκεπτών γερμανικής γλώσσας, αναφέροντας συγχρόνως ότι περίμενε την άφιξη του νέου προϊσταμένου προκειμένου να του υποβάλει την αίτηση αυτή.
- 9 Στις 23 Νοεμβρίου 1988 η ΑΔΑ απέρριψε την αίτηση αυτή.
- 10 Στις 21 Φεβρουαρίου 1989 η προσφεύγουσα υπέβαλε κατά της αποφάσεως αυτής διοικητική ένσταση.

- 11 Στις 5 Ιουλίου 1989 η ένσταση αυτή απορρίφθηκε από τον Γενικό Γραμματέα του Κοινοβουλίου με το ακόλουθο βασικό σκεπτικό:

« Ενόψει των πληροφοριών που έλαβα, οι ιεραρχικοί σας προϊστάμενοι ουδέποτε σας ζήτησαν την εκτέλεση καθηκόντων της κατηγορίας Α. Έστω και αν ορισμένες από τις δραστηριότητές σας έτυχε να αντιστοιχούν σε καθήκοντα ανωτέρου βαθμού, αυτά δεν αποτελούν την κυρίως εργασία σας. »

- 12 Κατά των απορριπτικών της αιτήσεώς της και της διοικητικής της ενστάσεως αποφάσεων η προσφεύγουσα δεν άσκησε προσφυγή ακυρώσεως.

Α — Η έκθεση βαθμολογίας 1987-1988

- 13 Στις 7 Σεπτεμβρίου 1989 η προσφεύγουσα εκλήθη από τον προϊστάμενο για να διεξαγάγει μαζί του την προβλεπόμενη από τον οδηγό καταρτίσεως εκθέσεων βαθμολογίας του Κοινοβουλίου συνομιλία ενόψει της συντάξεως της εκθέσεώς της. Κατά τη συνομιλία αυτή η προσφεύγουσα ζήτησε όπως στην έκθεσή της μνημονευθεί το εξής, στο κεφάλαιο περί των καθηκόντων που της είχαν ανατεθεί:

« Ανάλυση αυτοτελώς της ευθύνης σχετικά με τις ομάδες επισκεπτών γερμανικής γλώσσας στο Λουξεμβούργο υπό την εποπτεία του προϊσταμένου τμήματος, και συγκεκριμένα:

- λήψη αποφάσεων όσον αφορά την επιλογή των ομάδων που θα πραγματοποιήσουν επίσκεψη,
- λήψη αποφάσεων σχετικά με τη συμμετοχή στα έξοδα ταξιδιού,
- ανεύρεση ομιλητών και/ή ελεύθερη ανάπτυξη διαφόρων θεμάτων ενώπιον των ομάδων,

— προγραμματισμός και τήρηση της σχετικής αλληλογραφίας και λογιστικής. »

Ο προϊστάμενος δεν δέχθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας.

- 14 Στις 18 και 21 Σεπτεμβρίου 1989 ο αρμόδιος προϊστάμενος και ο αρμόδιος διευθυντής υπέγραψαν αντίστοιχα την έκθεση βαθμολογίας της προσφεύγουσας.
- 15 Στις 16 Οκτωβρίου 1989 η προσφεύγουσα υπέγραψε την έκθεση βαθμολογίας της επισυνάπτοντας ταυτόχρονα παράρτημα με τις παρατηρήσεις της. Οι παρατηρήσεις αυτές αφορούσαν, αφενός, την περιγραφή των κυρίων καθηκόντων που είχε εκτελέσει η προσφεύγουσα (σημείο 7, στοιχείο β, της εκθέσεως βαθμολογίας) και, αφετέρου, τον βαθμό « σχεδόν καλώς » — που η προσφεύγουσα έκρινε ανεπαρκή, όσον αφορά το κεφάλαιο « Οργανωτική ικανότητα — Αντίληψη και μέθοδος » (σημείο 10, 1, 4, της εκθέσεως). Στο παράρτημα αυτό είχε επισυναφθεί πρακτικό, καταρτισθέν από την προσφεύγουσα, σχετικά με την από 7 Σεπτεμβρίου 1989 συνομιλία της με τον προϊστάμενό της.
- 16 Στα τέλη Οκτωβρίου 1989 ο προϊστάμενος διατύπωσε την ακόλουθη παρατήρηση στο σημείο 12 της εκθέσεως βαθμολογίας που έφερε τον τίτλο « Ενδεχόμενη απάντηση του υπευθύνου της συντάξεως της εκθέσεως βαθμολογίας σε περίπτωση παρατηρήσεων του μονίμου ή μη μονίμου υπαλλήλου »: « Η περιγραφή των καθηκόντων στην οποία πρόβη η von Bonkewitz είναι τόσο αναληθής όσο είναι ανακριβής και η “ περίληψη ” της συνομιλίας της αφορώσας την έκθεση βαθμολογίας ».
- 17 Στις 8 Δεκεμβρίου 1989 η προσφεύγουσα υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της εκθέσεως βαθμολογίας της με την οποία αμφισβήτησε την περιγραφή και τη βαθμολογία που αφορούσαν αντίστοιχα τα σημεία 7, στοιχείο β, και 10, 1, 4. Όσον αφορά το πρώτο σημείο, ισχυρίστηκε ότι: « Κατά την εν λόγω περίοδο, εξετέλεσα σε σχέση με Γερμανούς επισκέπτες και ομάδες Γερμανών επισκεπτών τα καθήκοντα που συνήθως ανατίθενται σε υπάλληλο κατηγορίας Α επικουρούμενο από υπάλληλο κατηγορίας Γ ». Όσον αφορά το δεύτερο σημείο, ανέφερε ότι: « Στην αλληλουχία αυτή, θα πρέπει να θεωρήσω ότι ο βαθμός που έχει τεθεί στο σημείο 10/4 είναι εξαιρετικά χαμηλός σε σχέση με την πραγματική μου παροχή. Πρέπει να σημειωθεί ότι άνω του 30 % των

επισκεπτών είναι Γερμανοί και ότι η οργάνωση δεν προκάλεσε κανένα παράπονο ή αντίρρηση. »

- 18 Με έγγραφο της 19ης Απριλίου 1990 ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου απέρριψε την ένσταση αυτή.

B — Η εκπλήρωση των καθηκόντων σχετικά με την οργάνωση των επισκέψεων ομάδων γερμανικής γλώσσας στο Λουξεμβούργο

- 19 Στις 21 Σεπτεμβρίου 1989 ο προϊστάμενος του τμήματος απηύθυνε στην προσφεύγουσα υπηρεσιακό σημείωμα προκειμένου να διαλύσει τις παρανοήσεις που είχαν δημιουργηθεί όσον αφορά το ακριβές περιεχόμενο των καθηκόντων της, όπως οι παρανοήσεις που εκδηλώθηκαν κατά τη συνομιλία τους της 7ης Σεπτεμβρίου 1989 σχετικά με την κατάρτιση της εκθέσεως βαθμολογίας της καθώς και με το « πρακτικό » που η ίδια είχε συντάξει μετά το πέρας της συνομιλίας αυτής και το οποίο ο ίδιος είχε αμφισβητήσει. Στο σημείωμα αυτό, ο προϊστάμενος διευκρίνιζε ότι τα καθήκοντα της προσφεύγουσας αφορούσαν αποκλειστικά την πρακτική πλευρά της προετοιμασίας και της πραγματοποίησης των επισκέψεων των ομάδων γερμανικής γλώσσας στο Λουξεμβούργο. Τα καθήκοντα αυτά περιελάμβαναν, μεταξύ άλλων, την κατάρτιση του προγράμματος κάθε επισκέψεως σύμφωνα με το υφιστάμενο διάγραμμα, την προετοιμασία κάθε επισκέψεως μέσω της κατάλληλης αλληλογραφίας, την τελική κατάρτιση των σχετικών διοικητικών εγγράφων (πίνακας συμμετεχόντων, λεπτομέρειες πληρωμής), τον οικονομικό σχεδιασμό με βάση τις αποφάσεις που είχαν ληφθεί σχετικά με τη χορήγηση οικονομικής ενισχύσεως, την ανεύρεση ομιλητών και την υποδοχή των ομάδων. Στη συνέχεια, το υπηρεσιακό σημείωμα απέκλειε από τα καθήκοντα της προσφεύγουσας την απόφαση περί μη υποδοχής της τάδε ή δείνα ομάδας, την απόφαση χορήγησης οικονομικής ενισχύσεως για την κάλυψη των εξόδων ταξιδιού, την πραγματοποίηση ενημερωτικών ομιλιών ενώπιον των ομάδων. Τέλος, το υπηρεσιακό σημείωμα κατέληγε με την παρατήρηση ότι, προκειμένου να διευκολυνθεί η προσφεύγουσα στην κατανόηση του πραγματικού περιεχομένου των καθηκόντων της, ο προϊστάμενος θα σημείωνε ιδιοχείρως, επί κάθε γραπτής αιτήσεως υποδοχής ομάδας, τις αποφάσεις του σχετικά με την υποδοχή της εν λόγω ομάδας, την ενδεχόμενη χορήγηση οικονομικής ενισχύσεως για την κάλυψη των εξόδων ταξιδιού και την ενδεχόμενη οργάνωση γεύματος. Ο προϊστάμενος δήλωσε ότι δεν πρόκειται να ζητήσει στο μέλλον τις υπηρεσίες της προσφεύγουσας όσον αφορά την προετοιμασία των αποφάσεων αυτών.
- 20 Στις 2 Οκτωβρίου 1989 ο προϊστάμενος, « συμπληρώνοντας » το υπηρεσιακό του σημείωμα της 21ης Σεπτεμβρίου 1989, γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα ότι από την 1η Ιανουαρίου 1990 απαλλασσόταν από τα καθήκοντά της σχετικά με την οργάνωση

των επισκέψεων ομάδων γερμανικής γλώσσας στο Λουξεμβούργο, προσθέτοντας ότι οι αιτήσεις για επισκέψεις όσον αφορά το 1990 έπρεπε να διαβιβάζονται στον ίδιο ή, σε περίπτωση απουσίας του, σε άλλον υπάλληλο και ότι η περιγραφή των νέων της καθηκόντων θα της γνωστοποιούνταν εγκαίρως.

- 21 Στις 19 Δεκεμβρίου 1989 η προσφεύγουσα υπέβαλε κατά των υπηρεσιακών σημειωμάτων της 21ης Σεπτεμβρίου και της 2ας Οκτωβρίου 1989 διοικητική ένσταση. Με την ένσταση αυτή προέβαλε, καταρχάς, τη διαφωνία που υφίστατο μεταξύ αυτής και του προϊσταμένου της σχετικά με την περιγραφή, στην έκθεση βαθμολογίας της, των καθηκόντων που είχε πράγματι ασκήσει μετά τις 9 Νοεμβρίου 1983 σε σχέση με την οργάνωση επισκέψεων ομάδων γερμανικής γλώσσας στο Λουξεμβούργο. Στη συνέχεια, ισχυρίστηκε ότι η αφαίρεση απ' αυτήν των καθηκόντων αυτών αποτελούσε, στην πραγματικότητα, πειθαρχικό μέτρο κατ' αυτής χωρίς να έχει ακολουθηθεί η ενδεδειγμένη διαδικασία από κάποια αρμόδια αρχή (ο προϊστάμενος τμήματος μάλλον παρά η ΑΔΑ), χωρίς την ελάχιστη αιτιολογία (ληφθέντος υπόψη ότι, κατά τη γνώμη της προσφεύγουσας, τα υπηρεσιακά σημειώματα της 21ης Σεπτεμβρίου και της 2ας Οκτωβρίου 1989 δεν ήταν αιτιολογημένα) και κατά παραβίαση των αρχών της χρηστής διοίκησης και της αναλογικότητας (ενόψει της γενικής ικανοποίησης που παρέχει η προσφεύγουσα κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της), οπότε τα μέτρα αυτά δεν μπορούσαν να εξηγηθούν παρά μόνον ως κατάχρηση εξουσίας. Η προσφεύγουσα προσέθεσε ότι η διοίκηση, ενεργώντας έτσι, παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, το καθήκον αρωγής καθώς και τον οφειλόμενο προς την ανθρωπίνη προσωπικότητα του ατόμου σεβασμό.
- 22 Η ένσταση αυτή απορρίφθηκε σιωπηρώς από την ΑΔΑ καθώς η τελευταία δεν απάντησε ρητώς εντός της προθεσμίας των τεσσάρων μηνών που τάσσει το άρθρο 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), προθεσμία που εξέπνευσε στις 19 Απριλίου 1990.

Γ — *Ανάθεση νέων καθηκόντων*

- 23 Με χειρόγραφο υπηρεσιακό σημείωμα της 12ης Ιανουαρίου 1990, το οποίο η προσφεύγουσα έλαβε στις 22 Ιανουαρίου 1990, ο προϊστάμενός της ανέθεσε να καταρτίσει αλφαβητικό πίνακα, βάσει του τύπου καταγωγής, όλων των ομάδων επισκεπτών γερμανικής γλώσσας που είχαν επισκεφθεί το Λουξεμβούργο κατά τη διάρκεια του 1989, σημειώνοντας τις ομάδες για τις οποίες είχε οργανωθεί γεύμα.

24 Με υπηρεσιακό σημείωμα της 31ης Ιανουαρίου 1990, ο προϊστάμενος γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα τα νέα της καθήκοντα εντός του τμήματος τα οποία συνίσταντο:

- « — στην αναζήτηση του σχετικού έντυπου υλικού που χρειάζονται οι υπάλληλοι διοικήσεως για την προετοιμασία των συζητήσεων με τους επισκέπτες,
- στην προμήθεια εν συνεχεία του σχετικού έντυπου υλικού σε όλες τις γλώσσες,
- στην προετοιμασία της στατιστικής για τον αριθμό των επισκεπτών στο Λουξεμβούργο,
- στη διαχείριση του σχετικού υλικού καθώς και στις παραγγελίες για το αναγκαίο υλικό γραφείου,
- στην ενημέρωση του σχετικού βιβλίου απογραφής στοιχείων ενεργητικού-παθητικού του τμήματος επισκέψεων,
- στην αποθεματοποίηση και διανομή δελτίων ενημερωτικού χαρακτήρα (πρακτικά συνεδριάσεων των κοσμητόρων, INFO-MEMO, Agence Europe, τυλετυπήματα διεθνών πρακτορείων τύπου κ.λπ.),
- στην αρχειοθέτηση και αξιολόγηση της σχετικής με επισκέψεις αλληλογραφίας,
- στη συγκέντρωση και εκπόνηση των αιτήσεων των σχολείων για επισκέψεις ».

Με το υπηρεσιακό σημείωμα ορίστηκε ένας υπάλληλος διοικήσεως ως νέος ιεραρχικός προϊστάμενος της προσφεύγουσας για να την εποπτεύει στην άσκηση των δραστηριοτήτων της.

- 25 Με το από 2 Μαρτίου 1990 έγγραφο του δικηγόρου της, που περιήλθε στο Κοινοβούλιο στις 5 Μαρτίου 1990, η προσφεύγουσα υπέβαλε ένσταση κατά του υπηρεσιακού σημειώματος της 31ης Ιανουαρίου 1990. Με την τρίτη αυτή ένσταση, αφού επανέλαβε το περιεχόμενο των δύο προηγούμενων ενστάσεών της, προσήλπε κατ' ουσίαν ότι με το υπηρεσιακό σημείωμα της 31ης Ιανουαρίου 1990 της είχε γίνει μια « *diminutio caritatis* » εφόσον τα καθήκοντα θέσεων της κατηγορίας Α ή Β που εκτελούσε μέχρι τότε η προσφεύγουσα (γίνονταν αναφορά στη λήψη αποφάσεων αναφορικά με τις ομάδες που έπρεπε να γίνονται δεκτές και να τους χορηγείται οικονομική ενίσχυση, στο περιεχόμενο των διάφορων αναπτύξεων θεμάτων, στην ευθύνη της αλληλογραφίας, στην οργάνωση από πρακτική άποψη των επισκέψεων και στον υπολογισμό των αποζημιώσεων) είχαν αντικατασταθεί από καθήκοντα θέσεων της κατηγορίας Γ ή Δ. Μια τέτοια πράξη — ισοδύναμη με μετάθεση — έθιγε την προσφεύγουσα και θα έπρεπε, πρώτον, να είναι αιτιολογημένη όπως επιτάσσει το άρθρο 25 του ΚΥΚ και, δεύτερον, να έχει υιοθετηθεί μόνο κατόπιν κινήσεως πειθαρχικής κατ' αυτής διαδικασίας (τέτοια διαδικασία, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, δεν κινήθηκε ελλείψει στοιχείων που θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως επιβαρυντικά γι' αυτήν). Τρίτον, η μετάθεση δεν μπορεί να αποφασιστεί από την ΑΔΑ παρά μόνο προς το συμφέρον της υπηρεσίας, πράγμα για το οποίο ο ενδιαφερόμενος υπάλληλος πρέπει να έχει εκ των προτέρων ενημερωθεί. Εν προκειμένω, ο προϊστάμενος δεν ενήργησε προς το συμφέρον της υπηρεσίας, δεδομένου ότι αν ενεργούσε έτσι θα έπρεπε να είχε ενημερώσει εκ των προτέρων την προσφεύγουσα σχετικά με τις επιταγές του συμφέροντος αυτού. Στην πραγματικότητα, κινήθηκε από προσωπικούς λόγους επιδιώκοντας να υπονομεύσει οριστικώς το μέλλον της προσφεύγουσας στερώντας της τη δυνατότητα προαγωγής στην κατηγορία της. Τέλος, στην ένσταση υπογραμμίστηκε ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα ήταν αναγκασμένη να παραμείνει στο γραφείο της από την 1η μέχρι την 31η Ιανουαρίου 1990 χωρίς να της έχουν ανατεθεί καθήκοντα είναι αντίθετο προς το άρθρο 35 του ΚΥΚ. Το χειρόγραφο υπηρεσιακό σημείωμα του προϊσταμένου της 12ης Ιανουαρίου 1990, το οποίο έλαβε η προσφεύγουσα στις 22 Ιανουαρίου 1990, ουδαμώς μετέβαλε την κατάσταση.
- 26 Η ένσταση αυτή απορρίφθηκε σιωπηρώς από την ΑΔΑ, καθώς η εν λόγω αρχή δεν απάντησε ρητώς εντός της προθεσμίας των τεσσάρων μηνών που τάσσει το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ που εξέπνευσε στις 5 Ιουλίου 1990.
- 27 Στις 18 Ιουλίου 1990, ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου απέρριψε την ένσταση ισχυριζόμενος, πρώτον, ότι η απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 1990 ήταν αιτιολογημένη ενόψει των γεγονότων των οποίων η προσφεύγουσα είχε λάβει σαφή και πλήρη γνώση κατά τους προηγούμενους μήνες· δεύτερον, ότι η απόφαση είχε ληφθεί στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει η διοίκηση όσον αφορά ζητήματα εσωτερικής οργανώσεως και έπρεπε, ως εκ τούτου, να θεωρηθεί ως αιτιολογημένη ενόψει του συμφέροντος της υπηρεσίας στην οποία ανήκει η προσφεύγουσα· τρίτον, ότι τα νέα καθήκοντα της προσφεύγουσας έπρεπε να θεωρηθούν, στο σύνολό τους, ως αντι-

στοιχούντα προς τον βαθμό και τη θέση που κατείχε στο οργανόγραμμα και, τέλος, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ουδόλως είχε πειθαρχικό χαρακτήρα.

Η διαδικασία

- 28 Κατόπιν της απορρίψεως των τριών της διοικητικών ενστάσεων, η προσφεύγουσα, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Ιουλίου 1990, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.
- 29 Εντούτοις, με έγγραφο του Γραμματέα του της 31ης Μαΐου 1991 το Πρωτοδικείο ζήτησε από την προσφεύγουσα και το Κοινοβούλιο να απαντήσουν εγγράφως, μέχρι τις 14 Ιουνίου 1991, σε πέντε ερωτήσεις σχετικά με τα καθήκοντα της προσφεύγουσας.
- 30 Με έγγραφα που πρωτοκολλήθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Ιουνίου 1991 η προσφεύγουσα και το Κοινοβούλιο απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.
- 31 Η προφορική διαδικασία διεξήχθη στις 27 Ιουνίου 1991. Οι εκπρόσωποι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τις απόψεις τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

Αιτήματα των διαδίκων

- 32 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να δεχθεί τυπικά την προσφυγή·

- να υποχρεώσει το καθού να συντάξει για την περίοδο αναφοράς από 1ης Ιανουαρίου 1987 μέχρι 1ης Ιανουαρίου 1989 έκθεση βαθμολογίας περιέχουσα, στο σημείο 7, στοιχείο β, την περιγραφή των κυρίων καθηκόντων που άσκησε η προσφεύγουσα κατά την περίοδο εκείνη·
- να υποχρεώσει το καθού να τη βαθμολογήσει δίκαια στο σημείο 10, 1, 4, της προαναφερθείσας εκθέσεως·
- να αναγνωρίσει ότι η αφαίρεση, με το υπηρεσιακό σημείωμα της 2ας Οκτωβρίου 1989, των καθηκόντων που ασκούσε ήταν παράνομη·
- να κηρύξει παράνομο το υπηρεσιακό σημείωμα της 31ης Ιανουαρίου 1990 κατά το μέτρο που μ' αυτό της ανατέθηκαν, όσον αφορά όλες της τις δραστηριότητες, καθήκοντα επικουρικού καθαρά χαρακτήρα, άσχετα με την περιγραφή των καθηκόντων της·
- να υποχρεώσει το καθού να την αποζημιώσει για την υλική ζημία και ηθική βλάβη που κατ' αυτόν τον τρόπο της προκάλεσε·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Το Κοινοβούλιο ζητεί την απόρριψη της προσφυγής και την καταδίκη της προσφεύγουσας στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

Όσον αφορά την έκθεση βαθμολογίας της προσφεύγουσας για την περίοδο 1987-1988

Όσον αφορά την περιγραφή των καθηκόντων της

- 33 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ύστερα από την κατάρτιση από τον τότε προϊστάμενο του εγγράφου της 9ης Νοεμβρίου 1983 άρχισε να ασκεί, de facto, καθήκοντα

υπαλλήλου διοικήσεως της κατηγορίας Α, επικουρούμενη από υπάλληλο της κατηγορίας Γ, πράγμα που αντιστοιχεί στη διάρθρωση των άλλων γλωσσικών μονάδων του τμήματος « επισκέψεις ». Κατ' αυτόν τον τρόπο, η ίδια, όπως και οι συνάδελφοί της κατηγορίας Α των άλλων γλωσσικών μονάδων, ελάμβανε αποφάσεις σχετικά με τις ομάδες που θα πραγματοποιούσαν επίσκεψη, την οικονομική ενίσχυση που επρόκειτο να τους χορηγηθεί, ενώ ανέπτυξε διάφορα θέματα στις ομάδες επισκεπτών γερμανικής γλώσσας, όλα δε αυτά κατά τρόπο ικανοποιούντα γενικώς όλους.

- 34 Προς απόδειξη των ανωτέρω, η προσφεύγουσα προσκομίζει διάφορα έγγραφα, όπως τα προαναφερθέντα υπηρεσιακά σημειώματα της 9ης Νοεμβρίου 1983 και της 4ης Φεβρουαρίου 1986, το υπηρεσιακό σημείωμα της 8ης Σεπτεμβρίου 1988 του προϊστάμενου προς αυτήν και προς τους διαφόρους υπευθύνους της κατηγορίας Α των άλλων γλωσσικών μονάδων, καθώς και το έγγραφο της 27ης Ιανουαρίου 1989 που ο προϊστάμενος είχε απευθύνει σε ομάδα επισκεπτών γερμανικής γλώσσας.
- 35 Από τα διάφορα αυτά έγγραφα η προσφεύγουσα συνάγει ότι ασκούσε τα ίδια καθήκοντα με τους υπευθύνους των άλλων γλωσσικών μονάδων του τμήματος, οπότε το οργανόγραμμα του τμήματος, όπως καταρτίστηκε στις 6 Σεπτεμβρίου 1988 και ισχύει έκτοτε, είναι εσφαλμένο καθόσον σ' αυτό αναφέρεται ότι ο προϊστάμενος του τμήματος είναι και ο « υπεύθυνος της μονάδας γερμανικής γλώσσας » (καθήκοντα ανάλογα προς αυτά που ασκούνται από τους υπαλλήλους διοικήσεως των άλλων γλωσσικών μονάδων), αρμοδιότητα δε της προσφεύγουσας ο « συντονισμός των ομάδων που επισκέπτονται το Λουξεμβούργο », ενώ στην πραγματικότητα η προσφεύγουσα ενεργούσε ως υπεύθυνος της μονάδας γερμανικής γλώσσας. Αναφερόμενη στην ανακοίνωση κενής θέσεως υπ' αριθ. 5510 που δημοσιεύθηκε στις 14 Μαρτίου 1988 και αφορούσε τη θέση υπευθύνου της μονάδας ολλανδικής γλώσσας, η προσφεύγουσα καταλήγει, βάσει της περιγραφής των καθηκόντων που περιεχόταν στην ανακοίνωση αυτή, ότι τα καθήκοντα που άσκησε από το 1983 έως το 1989 ήταν καθήκοντα υπαλλήλου κατηγορίας Α.
- 36 Η ιδιάζουσα αυτή κατάσταση υπογραμμίστηκε σε έγγραφο που είχε απευθύνει ο Αντιπρόεδρος του Κοινοβουλίου στον Γενικό Γραμματέα στις 17 Μαΐου 1987 (έγγραφο που δεν έχει κατατεθεί στη δικογραφία). Ο ίδιος ο Γενικός Γραμματέας αναγνώρισε την ύπαρξη προβλήματος στο απαντητικό του έγγραφο της 13ης Ιουνίου 1988. Εξάλλου, η προσφεύγουσα επισημαίνει την αντίφαση που υφίσταται μεταξύ του προαναφερθέντος εγγράφου του Γενικού Γραμματέα και του εγγράφου της 5ης Ιουλίου 1989, με το οποίο ο Γραμματέας απέρριψε τη διοικητική της ένσταση κατά της αρνητικής αποφάσεως σχετικά με την προαγωγή της στον βαθμό Β 3 με την αιτιολογία ότι οι ιεραρχικοί της προϊστάμενοι ουδέποτε της είχαν αναθέσει καθήκοντα αντιστοιχούντα σε θέση της κατηγορίας Α.

- 37 Αυτός είναι ακριβώς ο λόγος για τον οποίο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι « η περιγραφή των κυρίων καθηκόντων που άσκησε » (σημείο 7, στοιχείο Β, της εκθέσεως βαθμολογίας) δεν ανταποκρίνεται, μετά το 1983, στην πραγματικότητα. Μόνο η περιγραφή που αυτή είχε προτείνει στον προϊστάμενό της κατά τη συζήτηση της 7ης Σεπτεμβρίου 1989 ήταν η ορθή. Η καταφανής αυτή πλάνη συνιστά παράβαση των κανόνων του οδηγού εκθέσεων βαθμολογίας, δυνάμει του οποίου η προσφεύγουσα δικαιούνταν να απαιτήσει την αναγραφή, στην έκθεση βαθμολογίας της, των κυρίων καθηκόντων που είχε ασκήσει. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι έχει έννομο συμφέρον να αναγνωρισθεί ότι ασκούσε καθήκοντα ανωτέρου επιπέδου, ήτοι καθήκοντα αντιστοιχούντα σε θέσεις της κατηγορίας Α, ιδίως ενόψει μελλοντικών προαγωγών. Εξάλλου, ισχυρίζεται ότι τα δικαιώματά της προσβλήθηκαν λόγω του ότι ο κανόνας της αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως είχε παραβιαστεί στην περίπτωση της κατά το μέτρο που ασκούσε καθήκοντα υπαλλήλου της κατηγορίας Α, ενώ ο μισθός που ελάμβανε ήταν βαθμού Β 4.
- 38 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ακόμη, στο υπόμνημά της απαντήσεως, ότι ο τελικός βαθμολογητής αρνήθηκε, κατά παράβαση της γενικής αποφάσεως του Κοινοβουλίου σχετικά με τη διαδικασία καταρτίσεως των εκθέσεων βαθμολογίας, να έχει μαζί της συζήτηση για την έκθεσή της δηλώνοντας ότι δεν θεωρούσε τον εαυτό του « υπεύθυνο ».
- 39 Το Κοινοβούλιο αμφισβητεί το υποστατό των γεγονότων επί των οποίων στηρίζεται η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας, δηλαδή ότι αυτή είχε ασκήσει καθήκοντα αντιστοιχούντα σε θέση της κατηγορίας Α. Κατά το Κοινοβούλιο, από τα διάφορα υπηρεσιακά σημειώματα που επικαλείται η προσφεύγουσα προκύπτει σαφώς ότι αυτή ασκούσε καθήκοντα προετοιμασίας και εκτελέσεως αλλά όχι και λήψεως αποφάσεων. Έτσι, η προσφεύγουσα δεν ελάμβανε αποφάσεις σχετικά με τις ομάδες που επρόκειτο να πραγματοποιήσουν επίσκεψη ή την οικονομική ενίσχυση που θα έπρεπε να τους δοθεί. Όσον αφορά τις αναπτύξεις θεμάτων που η προσφεύγουσα όφειλε — κατά τα λεγόμενά της — να κάνει, το Κοινοβούλιο αναφέρει ότι το επιχείρημα αυτό αμφισβητήθηκε έντονα από τον προϊστάμενό της.
- 40 Από τα ανωτέρω προκύπτει, κατά το Κοινοβούλιο, ότι η συμπλήρωση του σημείου 7, στοιχείο β, της εκθέσεως βαθμολογίας της είναι η απολύτως προσήκουσα και δεν απαιτούνται περαιτέρω λεπτομέρειες.

- 41 Συναφώς, το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ακόμα ότι οι προηγούμενες εκθέσεις βαθμολογίας περιέγραφαν, με την ίδια ακριβώς διατύπωση, τα « κύρια καθήκοντα που είχε ασκήσει » η προσφεύγουσα πράγμα που δεν μπορεί πλέον να αμφισβητηθεί στο στάδιο αυτό.
- 42 Εξάλλου, με το υπόμνημά του ανταπαντήσεως, το Κοινοβούλιο ζητεί να απορριφθεί το αίτημα διορθώσεως του σημείου 7, στοιχείο β, ως στερούμενο σημασίας, εφόσον η περιγραφή των καθηκόντων έχει μόνο στατιστική αξία, πράγμα που δεν συνεπάγεται για τον ενδιαφερόμενο υπάλληλο ούτε ευνοϊκές ούτε δυσμενείς συνέπειες. Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο εφόσον η έκθεση βαθμολογίας αφορά παρελθούσα περίοδο, συγκεκριμένα τα έτη 1987-1988.
- 43 Τέλος, επίσης στο υπόμνημά του ανταπαντήσεως, το Κοινοβούλιο παρατηρεί ότι η έκθεση βαθμολογίας μνημονεύει, στο σημείο της 10, 3, στοιχείο β, μια συζήτηση, με ημερομηνία 4 Οκτωβρίου 1989, με τον τελικό βαθμολογητή και ότι η προσφεύγουσα υπέγραψε την έκθεση αυτή στις 16 Οκτωβρίου 1989 χωρίς να εκφράσει την παραμικρή συναφώς επιφύλαξη.
- 44 Το Πρωτοδικείο δέχεται ότι η προσφεύγουσα δικαιούται να απαιτήσει να περιγραφούν επακριβώς στο σημείο 7, στοιχείο β, της εκθέσεως βαθμολογίας της τα κύρια καθήκοντα που άσκησε κατά την εν λόγω περίοδο.
- 45 Κατά συνέπεια, πρέπει να εξεταστεί αν στην έκθεση βαθμολογίας της προσφεύγουσας περιγράφονται πιστά τα καθήκοντα που όντως άσκησε.
- 46 Συναφώς, τα τρία υπηρεσιακά σημειώματα που έχει προσκομίσει η προσφεύγουσα προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι ασκούσε καθήκοντα υπαλλήλου της κατηγορίας Α, λαμβάνοντας η ίδια αποφάσεις σχετικά με την επιλογή των ομάδων που επρόκειτο να πραγματοποιήσουν επίσκεψη και την οικονομική ενίσχυση που θα έπρεπε να τους χορηγηθεί, δεν επιτρέπουν τη στήριξη του ισχυρισμού αυτού.

- 47 Πράγματι, από το υπηρεσιακό σημείωμα της 9ης Νοεμβρίου 1983 ουδόλως προκύπτει ότι η προσφεύγουσα διέθετε αποφασιστική εξουσία όσον αφορά την επιλογή των ομάδων που επρόκειτο να πραγματοποιήσουν επίσκεψη και την οικονομική ενίσχυση που έπρεπε να τους χορηγηθεί.
- 48 Ομοίως, ούτε το υπηρεσιακό σημείωμα της 4ης Φεβρουαρίου 1986 παρέχει στην προσφεύγουσα εξουσία λήψεως αποφάσεων, εφόσον ανατέθηκε σ' αυτήν « να δέχεται τις γερμανικές αιτήσεις » και ορίστηκε αυτή ως « υπεύθυνη για την άμεση υποδοχή και τη διεξαγωγή της επισκέψεως από οργανωτική και οικονομική άποψη ».
- 49 Τέλος, το υπηρεσιακό σημείωμα της 8ης Σεπτεμβρίου 1988, που απηύθυνε ο νέος προϊστάμενος του τμήματος στην προσφεύγουσα καθώς και σε τέσσερις υπαλλήλους της κατηγορίας A, δεν επιτρέπει να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα ασκούσε καθήκοντα της κατηγορίας αυτής, εφόσον το σημείωμα αυτό είχε αποκλειστικά ως αντικείμενο τον ορισμό, στο πλαίσιο του τμήματος, του υπαλλήλου στον οποίο πρέπει να διαβιβάζονται οι προβλέψεις δαπανών. Οι διάδικοι συνομολογούν ότι η προσφεύγουσα εργαζόταν σε άμεση επαφή με τον προϊστάμενο ο οποίος ήταν επίσης, σύμφωνα με το ισχύον οργανόγραμμα, υπεύθυνος για τις επισκέψεις των ομάδων γερμανικής γλώσσας. Κατά συνέπεια, ο προϊστάμενος είχε κάθε λόγο να διαβιβάζει απευθείας τα σχετικά με τις επισκέψεις αυτές στοιχεία στην υφισταμένη του, ενώ, όσον αφορά τις άλλες γλωσσικές μονάδες, χρησιμοποιούσε την ιεραρχική οδό.
- 50 Κατά συνέπεια, πρέπει να αναγνωρισθεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι κακώς δεν έγινε μνεία, στην περιγραφή των κυρίων καθηκόντων της που γίνεται στο σημείο 7, στοιχείο β, της εκθέσεως βαθμολογίας της, της υπάρξεως εξουσίας λήψεως αποφάσεων όσον αφορά την επιλογή των ομάδων που επρόκειτο να πραγματοποιήσουν επίσκεψη και την οικονομική ενίσχυση που θα έπρεπε να τους χορηγηθεί.
- 51 Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι έστω και αν αποδεικνυόταν ότι η προσφεύγουσα ανέπτυξε μερικές φορές ορισμένα θέματα ενώπιον ομάδων επισκεπτών, αυτό δεν σημαίνει οπωσδήποτε ότι άσκησε, ως εκ τούτου, καθήκοντα της κατηγορίας A.

- 52 Πράγματι, αφενός, πρέπει να παρατηρηθεί ότι όλες οι αναπτύξεις θεμάτων δεν είναι του ιδίου τύπου ούτε εμπίπτουν, όλες, στις αρμοδιότητες υπαλλήλων της κατηγορίας Α. Εν προκειμένω, η αρμοδιότητα της προσφεύγουσας όσον αφορά την υποδοχή των ομάδων επισκεπτών συνεπαγόταν, όπως είναι φυσικό, την υποχρέωση να τους εύχεται το καλώς ορίσατε και να τους γνωστοποιεί τον τρόπο διεξαγωγής και την οργάνωση της επισκέψεως ή ακόμη να τους παρέχει γενικής φύσεως πληροφορίες που θα μπορούσαν να ενδιαφέρουν τους επισκέπτες και που η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να προσφέρει χωρίς να θεωρείται ότι τέτοιες δραστηριότητες εμπίπτουν στα καθήκοντα της κατηγορίας Α. Το έγγραφο της 27ης Ιανουαρίου 1989, που απηύθυνε ο προϊστάμενος του τμήματος σε ομάδα επισκεπτών γερμανικής γλώσσας καθώς και το προσαρτημένο σ' αυτό έντυπο παράρτημα δεν αποδεικνύουν, αντίθετα προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, το εναντίον. Πράγματι, το έγγραφο αυτό περιορίζεται στο να αναφέρει ότι η προσφεύγουσα θα ανελάμβανε την ευθύνη για την ομάδα (wird die Gruppe betreuen), ενώ το τυποποιημένο παράρτημα αναφέρεται απλώς σε ενημερωτική συνομιλία (Informations-gespräch) με υπάλληλο του Κοινοβουλίου της οποίας ακολουθεί συζήτηση και, εφόσον είναι δυνατά, προβολή ταινίας.
- 53 Εξάλλου, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα μπορούσε να προβαίνει, με την άλφα ή τη βήτα ευκαιρία, σε αναπτύξεις πλέον ουσιαστικών θεμάτων — πράγμα που δεν αποδείχθηκε — σε περίπτωση που δεν είχε καταστεί δυνατό να εξευρεθεί ομιλητής, δεν κλονίζει το συμπέρασμα ότι δεν επρόκειτο για κάποια από τα κύρια καθήκοντα που της είχαν ανατεθεί.
- 54 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι δυσχερώς μπορεί να γίνει δεκτό ότι ένας υπάλληλος, ο οποίος ήταν επιφορτισμένος με την εξεύρεση ομιλητών κατηγορίας Α, μπορεί να επικαλεστεί υπέρ αυτού τις κατ' αυτόν ισοδύναμου αξίας αναπτύξεις θεμάτων στις οποίες προέβαινε οσάκις δεν μπορούσε να βρει διαθέσιμο ομιλητή, και τούτο προκειμένου να αποδείξει ότι ασκούσε καθήκοντα που ανάγονταν σε θέση κατηγορίας ανώτερης της δικής του.
- 55 Τέλος, όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας που περιλαμβάνεται στο υπόμνημά της απαντήσεως, κατά τον οποίο στερήθηκε, κατά παράβαση της γενικής αποφάσεως του Κοινοβουλίου περί βαθμολογήσεως, της δυνατότητας να συνομιλήσει με τον τελικό βαθμολογητή, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι εδώ πρόκειται για νέο, κατά την έννοια του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ισχυρισμό, του οποίου η προβολή κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας απαγορεύεται. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτος.

56 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η περιγραφή των κυρίων καθηκόντων που είχαν ανατεθεί στην προσφεύγουσα, όπως αυτή γίνεται στο σημείο 7, στοιχείο β, της εκθέσεως βαθμολογίας της είναι ορθή, κατά το μέτρο που δεν μνημονεύεται σ' αυτήν ούτε εξουσία λήψεως αποφάσεων σχετικά με τις ομάδες που επρόκειτο να πραγματοποιήσουν επίσκεψη και την οικονομική ενίσχυση που έπρεπε να τους δοθεί ούτε αρμοδιότητα αναπτύξεως θεμάτων, ενώπιον ομάδων επισκεπτών γερμανικής γλώσσας, εμπλεκόντων στην αρμοδιότητα υπαλλήλου κατηγορίας Α.

Όσον αφορά τον βαθμό « σχεδόν καλώς »

57 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τον βαθμό « σχεδόν καλώς » που υπάρχει στη στήλη 10, 1, 4, της εκθέσεως καθώς και την αιτιολογία του όπως αυτή της γνωστοποιήθηκε από τον προϊστάμενό της, δηλαδή ότι είχε αμελήσει να του υποβάλει, πριν λάβει την άδεια της θερινών διακοπών του 1989, γενικό πίνακα με το σύνολο των ομάδων Γερμανών επισκεπτών. Εξάλλου, θεωρεί ότι εν πάση περιπτώσει το μοναδικό αυτό συμβάν δεν μπορεί να δικαιολογήσει τον βαθμό « σχεδόν καλώς », ενώ στο σύνολό τους οι άλλοι βαθμοί που την αφορούν κυμαίνονται μεταξύ του « καλώς » και « λίαν καλώς ».

58 Στο στάδιο του υπομνήματός της απαντήσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν δικαιολογείται από κανένα λόγο αυτή η λιγότερο ευνοϊκή εκτίμηση και η αιφνίδια κατ' αυτόν τον τρόπο μείωση του εν λόγω βαθμού σε σχέση με τις προηγούμενες εκθέσεις. Προσθέτει ότι ο βαθμός αυτός συνιστά « αυθαίρετη απόφαση » του προϊσταμένου τμήματος ο οποίος όφειλε να γνωρίζει ότι ο βαθμός « σχεδόν καλώς », που δίδεται στο πλαίσιο των αναλυτικών εκτιμήσεων, εμποδίζει την αναγραφή του ονόματος του οικείου υπαλλήλου στον πίνακα προακτέων. Πρόκειται εδώ για « έναν ασφαλή τρόπο παρεμπόδισης της προαγωγής εντός του Κοινοβουλίου », για τον πρόσθετο λόγο ότι ο μέσος όρος των βαθμολογιών που έλαβε το σύνολο των υπαλλήλων είναι πολύ υψηλότερος. Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού παραθέτει την περίληψη — που η ίδια συνέταξε — της από 7 Σεπτεμβρίου 1989 συζητήσεως που είχε με τον προϊστάμενό της κατά την οποία αυτός της δήλωσε « ότι, για όσο διάστημα θα παρέμενε προϊστάμενος του τμήματος, αυτή ουδέποτε θα προαγόταν ».

59 Το Κοινοβούλιο απαντά ότι οι βαθμοί που υπάρχουν σε μια έκθεση βαθμολογίας δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ενώπιον του κοινοτικού δικαστή. Πράγματι, πρόκειται για αξιολόγηση εκφερομένη από τον επιφορτισμένο με την

έκθεση βαθμολογίας ιεραρχικώς προϊστάμενο, αξιολόγηση που εμπίπτει στην αποκλειστική του κρίση. Απορρίπτει απερίφραστα την ιδέα, η οποία ήδη ανευρίσκεται στην διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας της 8ης Δεκεμβρίου 1989, κατά την οποία η επίδικη αξιολόγηση του προϊσταμένου δεν αντικατοπτρίζει παρά την πρόθεσή του να εμποδίσει κάθε μελλοντική προαγωγή της προσφεύγουσας. Η « περίληψη » που η προσφεύγουσα συνέταξε αναφορικά με τη συνομιλία της 7ης Σεπτεμβρίου 1989 δεν μπορεί να αποτελέσει, κατά τη γνώμη του Κοινοβουλίου, απόδειξη προς στήριξη των ισχυρισμών της, εφόσον η περίληψη αυτή αποδίδει στον προϊστάμενο δηλώσεις στις οποίες αυτός δεν πρόεβη ή δεν πρόεβη υπό την υποστηριζόμενη από την προσφεύγουσα έννοια. Κατά τα λοιπά, το Κοινοβούλιο αμφισβητεί την περίληψη αυτή στο σύνολό της και υπεραμύνεται της στάσεως του προϊσταμένου ο οποίος, στις 13 Σεπτεμβρίου 1989, την επέστρεψε στην προσφεύγουσα καθόσον ένα τέτοιο έγγραφο δεν αποτελεί μέρος της διαδικασίας βαθμολογήσεως.

- 60 Εξάλλου, το Κοινοβούλιο διατείνεται ότι η παράλειψη της προσφεύγουσας να υποβάλει έναν πίνακα πριν αναχωρήσει σε άδεια το 1989, όχι μόνο δεν έπαιξε κανένα ρόλο στην αμφισβητούμενη βαθμολογία, αλλά και ότι θα μπορούσε η προσφεύγουσα να εγείρει το ζήτημα αυτό κατά τη συνομιλία της 7ης Σεπτεμβρίου 1989, πράγμα που δεν έπραξε.
- 61 Στο πλαίσιο του υπομνήματός του ανταπαντήσεως, το Κοινοβούλιο δεν απάντησε στις αιτιάσεις που του προσήψε η προσφεύγουσα με το υπόμνημά της απαντήσεως, κατά τις οποίες η αιφνίδια μείωση, σε σχέση με τις προηγούμενες εκθέσεις βαθμολογίας της, του βαθμού που αντιστοιχεί στο σημείο 10, 1, 4, δεν ήταν ειδικώς αιτιολογημένη.
- 62 Το Πρωτοδικείο δέχεται ότι βαθμός « σχεδόν καλώς » που περιλαμβάνεται στη στήλη 10, 1, 4, της εκθέσεως βαθμολογίας της προσφεύγουσας αποτελεί αξιολόγηση στην οποία πρόεβησαν οι ιεραρχικώς προϊστάμενοί της υπό την ιδιότητά τους ως βαθμολογητών, αξιολόγηση που εμπίπτει στην αποκλειστική τους κρίση και την οποία το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να υποκαταστήσει με τη δική του (απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 1983, 207/81, Ditterich κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 1359, σκέψη 15, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 1991, T-27/90, Latham κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-35, σκέψη 19).
- 63 Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας που περιλαμβάνεται στο υπόμνημά της ανταπαντήσεως και κατά τον οποίο ο βαθμός αυτός « σχεδόν καλώς », κατά το

μέτρο που είναι δυσμενέστερος των προηγούμενων έπρεπε να είναι αιτιολογημένος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι εδώ πρόκειται για νέο, κατά την έννοια του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ισχυρισμό, του οποίου η προβολή κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας απαγορεύεται. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτος.

- 64 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το ίδιο ισχύει και όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η προσφεύγουσα παρανόμως στέρηθηκε της δυνατότητας να έχει συνομιλία με τον τελικό βαθμολογητή.
- 65 Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι ο βαθμός « σχεδόν καλώς » δόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η μόνη σχετική απόδειξη που προσκόμισε η προσφεύγουσα είναι μια περίληψη που η ίδια είχε συντάξει σχετικά με τη συνομιλία που είχε, στις 7 Σεπτεμβρίου 1989, με τον προϊστάμενό της. Τόσο το Κοινοβούλιο όσο και ο εν λόγω προϊστάμενος αμφισβητούν ρητώς το περιεχόμενο του εγγράφου αυτού.
- 66 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι αυτό και μόνο το έγγραφο δεν επιτρέπει να αποδειχθεί ότι ο βαθμός « σχεδόν καλώς » που αφορά την προσφεύγουσα δόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας.
- 67 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας σχετικά με την έκθεση βαθμολογίας της 1987-1988 πρέπει να απορριφθούν.

Όσον αφορά τα νέα καθήκοντα που ανατέθηκαν στην προσφεύγουσα

- 68 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, με το υπηρεσιακό του σημείωμα της 21ης Σεπτεμβρίου 1989, ο προϊστάμενός της ανεγνώρισε έμμεσα ότι αυτή ασκούσε καθήκοντα αναγόμενα σε θέση της κατηγορίας Α. Για να μην υποχρεωθεί να αναγνωρίσει την κατάσταση αυτή, ο εν λόγω προϊστάμενος, με το υπηρεσιακό του σημείωμα της 2ας Οκτωβρίου 1989, της αφήρεσε, από την 1η Ιανουαρίου 1990, κάθε αρμοδιότητα. Στην προσφεύγουσα, η οποία είχε μείνει — κατά τα λεγόμενά της — σε αναγκαστική απραξία για μερικές εβδομάδες (πράγμα για το οποίο εξέφρασε, με την από 23

Ιανουαρίου 1990 επιστολή, σχετικά παράπονα στον αρμόδιο διευθυντή), ανατέθηκαν, με υπηρεσιακό σημείωμα της 31ης Ιανουαρίου 1990, που επιβεβαιώθηκε στις 6 Φεβρουαρίου 1990, νέα καθήκοντα αντιστοιχούντα, κατ' αυτήν, σε θέσεις της κατηγορίας Γ ή Δ. Πράγματι, όλα αυτά τα καθήκοντα ασκούνταν, μέχρι τότε, από υπαλλήλους των κατηγοριών αυτών. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η μία και μοναδική δραστηριότητα που της ανέθεσε, με το υπηρεσιακό του σημείωμα της 12ης Ιανουαρίου 1990, ο προϊστάμενός της τον Ιανουάριο δεν φαίνεται να δικαιολογεί, έναντι των ευρωπαϊών φορολογουμένων, την απασχόληση, επί ένα μήνα, ενός αναπληρωτή βοηθού διοικήσεως με βαθμό Β 4.

- 69 Μέσα απ' όλα αυτά τα γεγονότα, η προσφεύγουσα διακρίνει μια συρρίκνωση των αρμοδιοτήτων της, πράγμα που συνιστά βλαπτικό μέτρο και που, ως τέτοιας φύσεως, έπρεπε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 25 του ΚΥΚ, να είναι αιτιολογημένο, πράγμα που δεν συνέβη.
- 70 Εξάλλου, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι τα επικρινόμενα μέτρα ισοδυναμούν με μετάθεση, πράγμα που δεν θα μπορούσε να αποφασιστεί παρά μόνο προς το συμφέρον της υπηρεσίας. Το γεγονός ότι ο προϊστάμενος θεωρεί προφανώς ότι τα καθήκοντα της προσφεύγουσας πρέπει να περιοριστούν σ' αυτά της κατηγορίας Δ, προκειμένου η ενδιαφερομένη να μη μπορέσει αργότερα να καταλάβει θέση της σταδιοδρομίας Β 3/Β 2 ή της κατηγορίας Α, είναι εντελώς άσχετο προς το συμφέρον της υπηρεσίας. Πράγματι, ο υποβιβασμός που προέκυψε από την αλλαγή των καθηκόντων της δεν θα μπορούσε να δικαιολογηθεί παρά κατόπιν πειθαρχικής διαδικασίας.
- 71 Εξάλλου, από το γεγονός ότι όλα τα νέα καθήκοντά της αντιστοιχούν, κατ' αυτήν, σε θέσεις των κατηγοριών Γ και Δ, η προσφεύγουσα διαπιστώνει προσβολή των δικαιωμάτων η οποία συνίσταται στην παράβαση του κανόνα της αντιστοιχίας μεταξύ της κατηγορίας στην οποία ανήκει (Β) και της θέσεως στην οποία θα είναι στο εξής τοποθετημένη (κατ' αυτήν της κατηγορίας Γ ή Δ), όπως ο κανόνας αυτός έχει τεθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Μαΐου 1970, 46/69, Reinartz κατά Επιτροπής (Slg. 1970, σ. 275).
- 72 Στην επιχειρηματολογία αυτή το Κοινοβούλιο απαντά υπενθυμίζοντας καταρχάς τους λόγους απορρίψεως της τρίτης διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας, όπως έχουν αυτοί εκτεθεί στο έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Κοινοβουλίου της 18ης Ιουλίου 1990. Κατά το Κοινοβούλιο, η απόρριψη αυτή στηρίχθηκε στις περιστάσεις

υπό τις οποίες έγινε ο αναπροσδιορισμός των καθηκόντων της προσφεύγουσας και στο γεγονός ότι τα νέα της καθήκοντα αντιστοιχούν στον βαθμό και στη θέση που αυτή κατέχει στο οργανόγραμμα, οπότε η επίδικη απόφαση δεν μπορεί να έχει πειθαρχικό χαρακτήρα. Συναφώς, το Κοινοβούλιο παραπέμπει στο υπηρεσιακό σημείωμα της 3ης Μαΐου 1990 του ασκούντος καθήκοντα γενικού διεθυντή πληροφοριών και δημοσίων σχέσεων προς τον *jurisconsulte* του Κοινοβουλίου, το οποίο καταλήγει, αφενός, στο ότι τα προγενέστερα καθήκοντα της προσφεύγουσας δεν ήταν υψηλότερου επιπέδου από αυτά που αντιστοιχούν στον βαθμό της και, αφετέρου, στο ότι τα νέα της καθήκοντα ουδόλως συνιστούν « βλαπτική » κατά την έννοια του άρθρου 25 του ΚΥΚ πράξη διότι αντιστοιχούν, όπως καταδεικνύεται από την ανάλυση των πέντε από τις οκτώ επίμαχες δραστηριότητες που της έχουν ανατεθεί, στον βαθμό της προσφεύγουσας και όχι, όπως αυτή ισχυρίζεται, σε θέσεις των κατηγοριών Γ ή Δ. Άλλωστε, η εσωτερική αυτή αλλαγή οργανώσεως του τμήματος σκοπούσε στο να μην επαναληφθούν επεισόδια όπως αυτά της 27ης Σεπτεμβρίου και της 4ης Οκτωβρίου 1989. Κατά τις ημερομηνίες αυτές, η προσφεύγουσα μίλησε σε ομάδες Γερμανών επισκεπτών — επομένως σε τρίτους — για τα προβλήματά της με τον προϊστάμενο του τμήματός της προκειμένου να αιτιολογήσει το γεγονός ότι της ήταν αδύνατο, όπως αυτή νόμιζε, να συνεχίσει τις ενημερωτικές ομιλίες στις εν λόγω ομάδες λόγω του ότι ο προϊστάμενός της της το είχε προφορικά απαγορεύσει στις 26 Σεπτεμβρίου 1989, πράγμα το οποίο αυτή του επισήμανε με υπηρεσιακό σημείωμα της 28ης Σεπτεμβρίου 1989. Επίσης η προσφεύγουσα γνωστοποίησε σε δημοσιογράφο τα ίδια αυτά προβλήματα και ζήτησε από τους επισκέπτες να παραπονεθούν σε έναν ευρωβουλευτή για την έλλειψη ενημερωτικής ομιλίας.

- 73 Ευθυγραμμιζόμενο πλήρως με το περιεχόμενο του υπηρεσιακού σημειώματος της 3ης Μαΐου 1990, το Κοινοβούλιο αναφέρει ότι ο αναπροσδιορισμός των καθηκόντων της προσφεύγουσας έγινε νομοτύπως από τον ιεραρχικό της προϊστάμενο στο πλαίσιο της χρηστής διοικήσεως της υπηρεσίας. Δεν πρόκειται ούτε για υποβάθμιση ούτε για μετάθεση ούτε, κατά μείζονα λόγο, για πειθαρχικό μέτρο.
- 74 Επομένως, η προσβαλλομένη απόφαση δεν μπορεί να θεωρηθεί — αντικειμενικώς — ως βλαπτική πράξη αλλά, εφόσον η προσφεύγουσα τη θεωρεί τέτοιας φύσεως, το Κοινοβούλιο δέχεται ότι, ενόψει του άρθρου του ΚΥΚ, είναι δυνατό να τεθεί πρόβλημα αιτιολογίας (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 1971, 61/70, *Vistosi κατά Επιτροπής*, Rec. 1971, σ. 535, και της 21ης Οκτωβρίου 1986, 269/84, και 292/84, *Fabbro κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1986, σ. 2983).

- 75 Το Κοινοβούλιο δέχεται ότι η προσβαλλομένη απόφαση στερείται παντελώς αιτιολογίας που να καθιστά δυνατή την εκτίμηση της σημασίας και του περιεχομένου της. Όμως, συνεχίζει το Κοινοβούλιο, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση της 21ης Ιουνίου 1984, 69/83, Lux κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1984, σ. 2447), επιβάλλεται — προκειμένου να κριθεί αν έχουν τηρηθεί οι επιταγές του άρθρου 25 του ΚΥΚ — να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνο η ίδια η προσβαλλομένη απόφαση αλλά και οι περιστάσεις υπό τις οποίες ελήφθη. Αυτές οι « περιστάσεις » είναι οι ανακοινώσεις, οι συνομιλίες και οι ανταλλαγές γραπτών υπηρεσιακών σημειωμάτων που έχουν προηγηθεί της προσβαλλομένης απόφασης (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 1988, 19/87, Hecq κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 1681). Συναφώς, το Κοινοβούλιο αναφέρεται στις διάφορες συνομιλίες της προσφεύγουσας με τον προϊστάμενό της, στα προαναφερθέντα υπηρεσιακά σημειώματα της 21ης Σεπτεμβρίου και της 2ας Οκτωβρίου 1989 και στα προμνημονευθέντα επεισόδια της 27ης Σεπτεμβρίου και της 4ης Οκτωβρίου 1989. Ενόψει των περιστάσεων αυτών, που προηγήθηκαν του οριστικού αναπροσδιορισμού των καθηκόντων της, η προσφεύγουσα είχε επαρκώς ενημερωθεί ώστε μπορούσε να αντιληφθεί την έννοια του επικρινομένου μέτρου (απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 1990, C-116/88 και C-149/88, Hecq κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-599).
- 76 Όσον αφορά την ουσία, το Κοινοβούλιο υπογραμμίζει ακόμη ότι η προσβαλλομένη απόφαση είναι σύμφωνη προς τη διακριτική ευχέρεια που διαθέτει η διοίκηση προς το συμφέρον της υπηρεσίας (προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Ιουνίου 1984, 69/83, Lux). Πράγματι, η απόφαση αυτή έπρεπε να ληφθεί από τη διοίκηση για τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας και της αποφασισθείσας ασκήσεως δραστηριοτήτων της υπηρεσίας « ομάδες επισκεπτών ». Εξάλλου, ο αναπροσδιορισμός των καθηκόντων της προσφεύγουσας έγινε χωρίς να θιγούν ούτε τα έννομα συμφέροντά της ούτε τα εκ του ΚΥΚ δικαιώματά της.
- 77 Στο υπόμνημά της απαντήσεως, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, έστω και αν ληφθούν υπόψη τα επιχειρήματα με τα οποία το Κοινοβούλιο προσπάθησε να αποδείξει ότι ουδέποτε αυτή άσκησε καθήκοντα θέσεων της κατηγορίας Α, γεγονός είναι ότι η απαλλαγή της απ' όλες τις δραστηριότητες που ασκούσε προηγουμένως και η μεταγενέστερη ανάθεση νέων δραστηριοτήτων κατωτέρου επιπέδου συνιστούν πειθαρχικά μέτρα, εφόσον οι νέες αυτές δραστηριότητες δεν ανταποκρίνονται σ' αυτές που περιγράφονταν στην ανακοίνωση κενής θέσεως 4143 βάσει της οποίας διορίστηκε στην τωρινή της θέση. Συναφώς, το υπηρεσιακό σημείωμα του γενικού διευθυντή της 3ης Μαΐου 1990 δεν αποτελεί εν προκειμένω παρά μια εκ των υστέρων αναβάθμιση των καθηκόντων που είχαν ανατεθεί στην προσφεύγουσα με το από 21 Ιανουαρίου 1990 υπηρεσιακό σημείωμα του προϊσταμένου της.

- 78 Απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου, η προσφεύγουσα υπογράμμισε ότι το εν λόγω υπηρεσιακό σημείωμα δεν αφορά παρά πέντε από τα οκτώ νέα καθήκοντά της. Φρονεί ότι, όσον αφορά τα τρία μη μνημονευόμενα καθήκοντα, ο αρμόδιος γενικός διευθυντής απλούστατα δεν μπόρεσε να τα εμφανίσει ως αντιστοιχούντα σε θέση της κατηγορίας Β. Όσον αφορά τα πέντε αναλυθέντα στο υπηρεσιακό σημείωμα καθήκοντα, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ερμηνεία που ο αρμόδιος γενικός διευθυντής έδωσε στο περιεχόμενο τους καθώς και, όσον αφορά δύο απ' αυτά, την ταυτότητα του προσώπου στο οποίο είχε προηγουμένως ανατεθεί η εκτέλεσή τους.
- 79 Αυτό που η προσφεύγουσα θεωρεί ουσιώδες σε σχέση με το υπηρεσιακό σημείωμα της 3ης Μαΐου 1990 είναι το γεγονός ότι απηλλάγη των καθηκόντων της κατόπιν των επεισοδίων της 27ης Σεπτεμβρίου και 4ης Οκτωβρίου 1989. Προσθέτει ότι η απαλλαγή αυτή, η οποία αποτελεί βλαπτικό μέτρο, έπρεπε, δυνάμει του άρθρου 25 του ΚΥΚ, να είναι αιτιολογημένη. Αμφισβητεί την ερμηνεία που το Κοινοβούλιο δίδει στη νομολογία του Δικαστηρίου όσον αφορά το περιεχόμενο αυτής της υποχρέωσης αιτιολογήσεως ισχυριζόμενη ότι είτε η βαλλομένη απόφαση δεν αποτελεί πειθαρχικό μέτρο οπότε, στην περίπτωση αυτή, δεν τίθεται ζήτημα γνωστών στην προσφεύγουσα « περιστάσεων » που είχαν προηγηθεί της λήψεως της εν λόγω αποφάσεως, είτε αποτελεί πειθαρχικό μέτρο, οπότε, στην περίπτωση αυτή, έπρεπε να έχουν αναφερθεί και οι λόγοι που την αιτιολογούν.
- 80 Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι αυτό που το Κοινοβούλιο χαρακτηρίζει ως επεισόδιο της 4ης Οκτωβρίου 1989 συνέβη μετά τη σύνταξη του υπηρεσιακού σημειώματος της 2ας Οκτωβρίου 1989, σημειώματος με το οποίο υλοποιήθηκε αυτό που η προσφεύγουσα χαρακτηρίζει ως αφαίρεση όλων της των αρμοδιοτήτων, οπότε — αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζεται με το υπηρεσιακό σημείωμα της 3ης Μαΐου 1990 — η περίπτωση αυτή ουδένα ρόλο έπαιξε κατά τη λήψη της προσβαλλομένης αποφάσεως. Εξάλλου, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την εκδοχή του Κοινοβουλίου όσον αφορά τα γεγονότα της 27ης Σεπτεμβρίου και της 4ης Οκτωβρίου 1989. Η προσφεύγουσα προσκόμισε το υπηρεσιακό σημείωμα της 9ης Μαρτίου 1990 του προϊσταμένου της το οποίο απευθυνόταν προς αυτήν και στο οποίο περιγράφονταν τα προσαπτόμενα σ' αυτήν επεισόδια προκειμένου να αποδείξει ότι η προσβαλλομένη απόφαση έχει πειθαρχικό χαρακτήρα. Ισχυρίζεται ότι, στην πραγματικότητα, γνωστοποίησε σε μια ομάδα επισκεπτών ότι δεν διέθετε κανένα ομιλητή και ότι, όταν ο υπεύθυνος της ομάδας της ζήτησε να προβεί η ίδια σε ενημερωτική ομιλία όπως έπραττε και κατά τα προηγούμενα έτη, αυτή αναγκάστηκε να αρνηθεί κάτι τέτοιο για τον λόγο ότι στερούνταν πλέον της σχετικής αρμοδιότητας. Εξάλλου, στις 4 Οκτωβρίου 1989, ορισμένα μέλη της ομάδας δήλωσαν, μάλλον αστεϊζόμενα, ότι στην περίπτωση αυτή θα έπρεπε, προφανώς, να διαμαρτυρηθούν. Αστεϊζόμενη επίσης, η προσφεύγουσα απάντησε ότι δεν μπορούσε φυσικά να εμποδίσει την ομάδα να διαμαρτυρηθεί. Η προσφεύγουσα αρνείται επίσης ότι έλαβε την πρωτοβουλία να έλθει σε επαφή με δημοσιογράφο ή ευρωβουλευτή και επικαλείται προς απόδειξη αυτού τη μαρτυρία ενός ευρωβουλευτή

καθώς και ενός πρώην ευρωβουλευτή. Εξάλλου, δηλώνει ότι ουδέποτε έγραψε ούτε ισχυρίστηκε, εκτός Κοινοβουλίου, ότι ο ιεραρχικός της προϊστάμενος έπαιξε τακτικά σκάκι αντί να ασχολείται με την εργασία του (τελευταία αιτίαση που της προσάφθηκε με το υπηρεσιακό σημείωμα της 9ης Μαρτίου 1990), αλλά προσθέτει ότι είναι ακριβές ότι ο προϊστάμενος παίζει τακτικά σκάκι αντί να εργάζεται, πράγμα για το οποίο είναι δυνατό να μίλησε κάποτε σε κάποιον.

- 81 Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η μόνη « περίσταση » που προηγήθηκε της λήψεως της προσβαλλομένης απόφασεως υπήρξε το αίτημά της, που διατύπωσε κατά τη συνομιλία της 7ης Σεπτεμβρίου 1989, να αναγραφούν στην έκθεση βαθμολογίας της οι δραστηριότητες και τα καθήκοντα που αυτή είχε ασκήσει. Κατ' αυτήν, είναι καταφανές ότι οι ιεραρχικώς προϊστάμενοί της αναγκάστηκαν να αντιταχθούν σ' αυτό εφόσον, στην αντίθετη περίπτωση, θα έπρεπε να αναγνωρίσουν ότι η προσφεύγουσα ελάμβανε, επί πολλά έτη και κατά τρόπο παράνομο, μισθό χαμηλότερο του οφειλομένου. Εξάλλου, κατά τη γνώμη της προσφεύγουσας, είναι εντελώς χονδροειδές να προσπαθεί το Κοινοβούλιο να δικαιολογήσει την προσβαλλομένη απόφασή του επικαλούμενο το συμφέρον της υπηρεσίας, ληφθέντος υπόψη ότι η υπηρεσία αυτή είχε παύσει πλέον να λειτουργεί ευρύθμως αφότου άρχισαν να ισχύουν τα αποτελέσματά των υπηρεσιακών σημειωμάτων της 21ης Σεπτεμβρίου και της 2ας Οκτωβρίου 1989.
- 82 Στην αλληλουχία αυτή, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι με το υπηρεσιακό σημείωμα της 9ης Μαρτίου 1990, το οποίο της απεστάλη τέσσερις ημέρες αφότου η τρίτη διοικητική της ένσταση περιήλθε στο Κοινοβούλιο, της προσάπτονται αίφνης υπηρεσιακά πταίσματα προκειμένου αυτά να αποτελέσουν τις εκ των υστέρων « περιστάσεις » που είναι αναγκαίες για την αιτιολόγηση της προσβαλλομένης απόφασεως και προκειμένου να καταστεί δυνατό με την απάντηση που δόθηκε εκπροθέσμως στην ένσταση αυτή, στις 18 Ιουλίου 1990, να γίνει παραπομπή στις περιστάσεις αυτές. Μια τέτοια δικαιολόγηση δεν μπορεί, κατά την προσφεύγουσα, να άρει τον αυθαίρετο χαρακτήρα της προσβαλλομένης απόφασεως.
- 83 Στο υπόμνημά του ανταπαντήσεως, το Κοινοβούλιο επιβεβαιώνει πλήρως ολόκληρη την ήδη εκτεθείσα επιχειρηματολογία του και επισημαίνει το γεγονός ότι η προσφεύγουσα, δίνοντας τη δική της εκδοχή για τα επεισόδια που της προσάπτονται, αναγνωρίζει, στην πραγματικότητα, την ουσία των αιτιάσεων του Κοινοβουλίου. Το κοινοτικό αυτό όργανο προσθέτει ότι, στην πραγματικότητα, η προσφεύγουσα επικρίνει τον προϊστάμενό της, πράγμα που διαφαίνεται τόσο από τη μορφή όσο και από το περιεχόμενο του υπομνήματός της απαντήσεως.

- 84 Το Κοινοβούλιο επαναλαμβάνει ότι η προσβαλλομένη απόφαση αποτελεί μέτρο διοικητικής καθαρά φύσεως, το οποίο ο προϊστάμενος δικαιούνταν να λάβει προκειμένου να διασφαλίσει την εύρυθμη λειτουργία της υπηρεσίας και ότι το μέτρο αυτό ουδόλως ήταν πειθαρχικής φύσεως. Τα επεισόδια της 27ης Σεπτεμβρίου 1989 και της 4ης Οκτωβρίου 1989 αποτελούν, κατά το Κοινοβούλιο, τις περιστάσεις, μεταξύ άλλων, που ώθησαν τον προϊστάμενο του τμήματος να προβεί, προς το συμφέρον της υπηρεσίας, σε νέα κατανομή αρμοδιοτήτων εντός αυτής. Στην αλληλουχία αυτή, το Κοινοβούλιο προσθέτει ότι η προσφεύγουσα κακώς δήλωσε, εξ ιδίας πρωτοβουλίας, ενώπιον των επισκεπτών, ότι δεν μπορούσε πλέον να προβαίνει σε ενημερωτικές ομιλίες, « πράγμα που ήταν, κατ' ουσίαν, αναληθές ».
- 85 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει, πρώτ' απ' όλα, ότι με το υπηρεσιακό σημείωμα της 2ας Οκτωβρίου 1989 δεν αφαιρέθηκαν από την προσφεύγουσα, από 1ης Ιανουαρίου 1990, όλες της οι αρμοδιότητες. Στην πραγματικότητα, το υπηρεσιακό αυτό σημείωμα δεν της στέρησε όλες τις δραστηριότητες που της είχαν ανατεθεί με τα υπηρεσιακά σημειώματα της 9ης Νοεμβρίου 1983 και της 4ης Φεβρουαρίου 1986, αλλά μόνο τις δραστηριότητες που αφορούσαν ειδικώς τις επισκέψεις των ομάδων γερμανικής γλώσσας. Έτσι, σύμφωνα με το υπηρεσιακό σημείωμα της 2ας Οκτωβρίου 1989, η προσφεύγουσα διατήρησε, βάσει αποφάσεως του προϊσταμένου του τμήματος, όλες τις δραστηριότητες που ήταν κοινές στο σύνολο των διαφόρων γλωσσικών μονάδων, όπως είναι η τήρηση του βιβλίου καταχωρίσεως των ομάδων επισκεπτών του Κοινοβουλίου στο Λουξεμβούργο, ο γενικός εβδομαδιαίος προγραμματισμός των επισκέψεων αυτών καθώς και η κράτηση αιθουσών και η προσφορά ποτών, οι παραγγελίες για γεύματα και οι βραδινές δεξιώσεις για τις ομάδες επισκεπτών.
- 86 Συναφώς, τα καθήκοντα που συνέχισε να εκτελεί η προσφεύγουσα αντιστοιχούσαν απολύτως στη θέση που κατείχε στο οργανόγραμμα του τμήματος « επισκέψεις και σεμινάρια », σύμφωνα με το οποίο της είχε ανατεθεί ο « συντονισμός των ομάδων που επισκέπτονταν το Λουξεμβούργο ».
- 87 Κατά συνέπεια, κακώς η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, από την 1η Ιανουαρίου 1990, έπαυσε πλέον να της ανατίθεται οποιαδήποτε δραστηριότητα.
- 88 Περαιτέρω πρέπει να υπομνηστεί ότι, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 1990, C-116/88 και

C-149/88, Νεσφ, σκέψη 11), τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως στην οργάνωση των υπηρεσιών τους σε συνάρτηση με το έργο που τους έχει ανατεθεί και στην τοποθέτηση, ενόψει του έργου αυτού, του προσωπικού που τελεί στη διάθεσή τους υπό την προϋπόθεση πάντως ότι η τοποθέτηση αυτή γίνεται προς το συμφέρον της υπηρεσίας και τηρουμένης της αντιστοιχίας των θέσεων.

89 Επομένως, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας πρέπει να εξεταστούν υπό το φως των αρχών αυτών.

90 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι τα νέα καθήκοντα που ανατέθηκαν στην προσφεύγουσα με το υπηρεσιακό σημείωμα της 31ης Ιανουαρίου, που επιβεβαιώθηκε στις 6 Φεβρουαρίου 1990, δεν αντιστοιχούν, αντίθετα προς ό,τι η ίδια διατείνεται, σε θέσεις των κατηγοριών Γ ή Δ. Πράγματι, όπως αποδεικνύεται από το υπηρεσιακό σημείωμα της 3ης Μαΐου 1990 του ασκούντος καθήκοντα γενικού διευθυντή πληροφοριών και δημοσίων σχέσεων, στην προσφεύγουσα ανατέθηκε, π.χ., « η αναζήτηση των εγγράφων που θα εξυπηρετούν τις ανάγκες των υπαλλήλων διοικήσεως που πρόκειται να κάνουν κάποια ομιλία επί συγκεκριμένου θέματος », έργο που εμπίπτει στις αρμοδιότητες υπαλλήλου της κατηγορίας Β, ως προς την οποία ο ΚΥΚ στο άρθρο του 5, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, ορίζει ότι « ανταποκρίνεται σε καθήκοντα εφαρμογής και πλαισιώσεως που απαιτούν γνώσεις επιπέδου πλήρους κύκλου μέσης εκπαίδευσεως ή επαγγελματική πείρα ισοδύναμου επιπέδου ».

91 Η σημασία της διαπιστώσεως αυτής δεν μειούται από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δήλωσε, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου, ότι δεν μπορούσε να αναζητεί έγγραφα σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Κοινότητας για τους διαφόρους υπαλλήλους διοικήσεως των διαφόρων γλωσσικών μονάδων ώστε να εφαρμόζει τις οδηγίες του νέου προϊσταμένου οι οποίες συνίσταντο στην κατάρτιση « ετοιμών προς χρήση φακέλων », εργασία που παρουσίαζε « κάποια πρόσθετη αξία » σε σχέση με αυτήν που ήδη συνετελείτο από τους υπαλλήλους τεκμηριώσεως της βιβλιοθήκης. Πράγματι, με τη δήλωση αυτή σκοπείται να αποδειχθεί ότι η δραστηριότητα αυτή ήταν ίσως πολύ υψηλού για την προσφεύγουσα επιπέδου, πράγμα που αποκλείει το να μπορεί η δραστηριότητα αυτή να αντιστοιχεί σε θέση της κατηγορίας Γ ή ακόμα Δ, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα.

92 Γενικότερα, όσον αφορά τα επτά άλλα καθήκοντα που ανατέθηκαν στην προσφεύγουσα με το υπηρεσιακό σημείωμα της 31ης Ιανουαρίου 1990, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι τα καθήκοντα αυτά είναι επιπέδου αντιστοίχου προς τα καθήκοντα του συνόλου των γλωσσικών μονάδων του τμήματος και ότι είχαν ανατεθεί στην προσφεύγουσα από τον προηγούμενο προϊστάμενο, με το προαναφερθέν υπηρεσιακό του σημείωμα της 4ης Φεβρουαρίου 1986, χωρίς ουδέποτε αυτή να αμφισβητήσει την αντιστοιχία τους προς τον βαθμό της. Η διαφορετική ερμηνεία, όσον αφορά το ακριβές περιεχόμενο καθενός από τα καθήκοντα αυτά, που δίδουν η προσφεύγουσα και το Κοινοβούλιο, δεν μπορεί να επηρεάσει την πραγματική αυτή διαπίστωση εφόσον ακόμα και η μινυμαλιστική εκ μέρους της προσφεύγουσας ερμηνεία του περιεχομένου των καθηκόντων αυτών δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση την εν λόγω αντιστοιχία. Έτσι, τα καθήκοντα τηρήσεως βιβλίου ομάδων επισκεπτών του Κοινοβουλίου στο Λουξεμβούργο, γενικού εβδομαδιαίου προγραμματισμού, κρατήσεως αιθουσών και προσφοράς ποτών καθώς και παραγγελιών για τα γεύματα και τις βραδινές δεξιώσεις προς τις ομάδες επισκεπτών κατόπιν αποφάσεως του προϊσταμένου (υπηρεσιακό σημείωμα της 4ης Φεβρουαρίου 1986) δεν είναι βεβαίως επιπέδου ανωτέρου αυτού των καθηκόντων — όση και αν είναι η περιορισμένη σημασία του πραγματικού τους περιεχομένου — της καταρτίσεως στατιστικής σχετικά με τον αριθμό των επισκεπτών στο Λουξεμβούργο, του ελέγχου του αποθέματος του σχετικού εγγράφου υλικού σε όλες τις γλώσσες, της αρχειοθετήσεως και της ενασχολήσεως με τη σχετική με τις ομάδες επισκεπτών αλληλογραφία, του συντονισμού και της μέριμνας σχετικά με τις αιτήσεις σχολείων για επισκέψεις, της διαχειρίσεως του υλικού γραφείου και των σχετικών παραγγελιών, της απλής ενημερώσεως του βιβλίου απογραφής στοιχείων ενεργητικού-παθητικού του τμήματος « ομάδες επισκεπτών » και αποθεματοποιήσεως και διανομής περιοδικών ενημερωτικών εντύπων (πρακτικά συνεδριάσεως των κοσμητόρων, INFO-MÉMO, Agence Europe, τηλετυπήματα από διεθνή πρακτορεία τύπου κ.λπ.). Επομένως, ο προϊστάμενος δικαιούνται να θεωρήσει ότι τα καθήκοντα αυτά, όπως και τα μνημονεύόμενα στο υπηρεσιακό σημείωμα του προκατόχου του της 4ης Φεβρουαρίου 1986, αντιστοιχούσαν στον βαθμό της προσφεύγουσας (σταδιοδρομία B5/4).

93 Έχει σημασία να υπογραμμιστεί ότι, εφόσον τα νέα καθήκοντα που ανατέθηκαν στην προσφεύγουσα αντιστοιχούν στον βαθμό της, δεν τίθεται ζήτημα πειθαρχικών μέτρων ή υποβιβασμού, μέτρα που πρέπει, ως τέτοιας φύσεως, να είναι αιτιολογημένα. Απλώς πρόκειται για μια αναδιοργάνωση της υπηρεσίας. Πράγματι, όπως προκύπτει από τη δικογραφία οι σχέσεις της προσφεύγουσας με τους διαδοχικούς ιεραρχικά προϊσταμένους της ήταν τουλάχιστον τεταμένες, κυρίως λόγω του προσδιορισμού των καθηκόντων της. Όμως, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η μετάθεση υπαλλήλου για να τερματιστεί μια υπηρεσιακή κατάσταση που έγινε αφόρητη πρέπει να θεωρηθεί αποφασισθείσα προς το συμφέρον της υπηρεσίας (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση της 7ης Μαρτίου 1990, C-116/88 και C-149/88, Hecq, σκέψη 22). Επομένως, ενόψει των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως ορθώς η διοίκηση θεώρησε ότι

ήταν προς το συμφέρον της υπηρεσίας να προβεί στη βαλλόμενη εν προκειμένω ανάθεση νέων καθηκόντων.

- 94 Εφόσον το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι βάσει των πραγματικών περιστατικών η ανάθεση στην προσφεύγουσα νέων δραστηριοτήτων δεν συνιστούσε συρρίκνωση των καθηκόντων της και, κατά συνέπεια, δεν έθιγε ούτε την εκ του ΚΥΚ θέση της ούτε την αρχή της αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως, συνάγει εξ αυτών ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αποτελεί απλώς μέτρο εσωτερικής οργανώσεως, ληφθέν προς το συμφέρον της υπηρεσίας. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η διοίκηση δεν υποχρεούται ούτε να αιτιολογεί τέτοιες αποφάσεις ούτε να ακούει προηγουμένως τον ενδιαφερόμενο υπάλληλο (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση της 7ης Μαρτίου 1990, C-116/88, και C-149/88, Ηεα, σκέψη 14).
- 95 Από τις ανωτέρω σκέψεις απορρέει ότι ο ισχυρισμός αυτός πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Όσον αφορά το αίτημα αποζημιώσεως

- 96 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι επί έτη εκτελούσε, στο πλαίσιο των οδηγιών που ελάμβανε, εργασία υπαλλήλου της κατηγορίας Α, ενώ είχε απλώς καταταγεί σε βαθμό της κατηγορίας Β. Εξάλλου, το γεγονός ότι της αφαιρέθηκαν όλες τις οι αρμοδιότητες και της ανατέθηκαν δραστηριότητες βοηθητικού, για υπάλληλο της κατηγορίας Β, χαρακτήρα είχε ως αποτέλεσμα να απολέσει η προσφεύγουσα τη σειρά της στην ιεραρχία των θέσεων και να θιγούν η προσωπικότητά της καθώς και οι προοπτικές της για το μέλλον. Κατά την προσφεύγουσα, αν οι δραστηριότητες που είχε ασκήσει επί έτη είχαν αναγνωριστεί υπό την πραγματική τους φύση, θα έπρεπε να έχει προαχθεί στον βαθμό Β 3 και να λαμβάνει τουλάχιστον, κατά το μεσολαβήσαν διάστημα, διαφορά αποδοχών.
- 97 Επομένως, η προσφεύγουσα εκτιμά την υλική της ζημία σε 206 160 φράγκα Λουξεμβούργου (LFR) ποσό που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ των αποδοχών του κλιμακίου 1 του βαθμού Α 7 και των αποδοχών του κλιμακίου 5 του βαθμού Β 4, δηλαδή $17\ 180\ LFR \times 12\ \mu\eta\acute{\nu}\epsilon\varsigma = 206\ 160\ LFR$.

- 98 Για την εκτίμηση της ηθικής της βλάβης, η προσφεύγουσα επαφίεται στην κρίση του Δικαστηρίου, διευκρινίζοντας ταυτόχρονα ότι υποχρεώθηκε να παραμείνει εντός του γραφείου της επί ημέρες χωρίς να κάνει τίποτα και να ασκεί δραστηριότητες κατώτερου επιπέδου, ληφθέντος υπόψη ότι ο υποβιβασμός αυτός είχε εντόνως καταπιεστικές και ταπεινωτικές γι' αυτήν συνέπειες, ενόψει της μεγάλης εκτιμήσεως που είχαν γι' αυτήν, μέχρι τότε, οι επισκέπτες, οι συνάδελφοί της και κυρίως οι υπηρεσίες οι οποίες, στο πλαίσιο του Κοινοβουλίου, συνεργάζονται με την υπηρεσία επισκέψεων.
- 99 Το Κοινοβούλιο περιορίζεται στο να ζητεί την απόρριψη του αιτήματος αποζημιώσεως ως λογική απόρροια της επιχειρηματολογίας του με την οποία σκοπείται να αποδειχθεί το αβάσιμο όλων των αξιώσεων της προσφεύγουσας.
- 100 Συναφώς, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν εκτελούσε καθήκοντα αντιστοιχούντα σ' αυτά υπαλλήλου της κατηγορίας Α και δεν στερήθηκε όλων των αρμοδιοτήτων και δεν της ανατέθηκαν καθήκοντα κατώτερα του βαθμού της, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα της αποζημιώσεως κατά το μέτρο που αυτό αφορά τόσο την αποκατάσταση της προβαλλομένης υλικής ζημίας όσο και την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 101 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 88 του ίδιου κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Γεραρής

Saggio

Lenaerts

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Νοεμβρίου 1991.

Ο Γραμματέας
H. Jung

Ο Πρόεδρος
X. Γεραρής